

Gyerekekkel a 2026-os BNT-n

2026-ban (is) a férjemmel és három gyermekünkkel vettem részt a Bokor Nagytáborban. Idén adatott meg nekünk először az a luxus, hogy nem kellett folyamatosan a gyerekek sarkában lenni, mivel a legkisebb is már 5 éves, így ő is a megbízhatóbb korosztályba lépett. Nagyon jó volt látni, hogy együtt vannak, vigyáznak egymásra, és keresik a nekik való programokat. Lefektettünk nekik pár alapszabályt, ezt igyekeztek tartani, hogy "önállóak" lehessenek. A táborban három unokatestvérük is ott volt, így a legtöbbször hatan játszottak együtt, de sokszor láttam, hogy nyitnak "új" gyerekek felé is. Kihasználták a természet adta lehetőségeket; bunkert építettek, bozótban és fák között játszottak, felhasználva minden követ, botot és termést.

Én előadásokra nem mentem be, élveztem, hogy sok emberrel tudtam beszélgetni, közben néha-néha ránézve a gyerekekre. Sok nekik való program volt, kézműveskedtek, fára másztak, bábelőadáson voltunk, a babaszobába is be-betértek, meg persze a tornateremben is sokat játszottak. A férjemmel be tudtunk ülni a teaházba gyerekek nélkül. :)

A vépi helyszín továbbra is szuper, nagyon tetszik, hogy ennyire a természetben van. Minden évben elsétálunk együtt a családdal a tóhoz, a gyerekek ezt mindig várják. Nagy könnyebbség, hogy a szobákhoz saját fürdőszoba tartozik. Minden eseményhez van megfelelő helyszín, akár kinti, akár benti programról van szó.

Mivel én vállaltam arcfestést és csillámtetoválást, nagyon sok kisgyerekes családdal kerültem interakcióba. Jó volt látni, hogy a picik és a nagyobbak is türelmesen várnak a sorukra, és csillogó szemekkel távoznak utána. A szülőkkel is tudtam ilyenkor egy-egy szót vagy legalább egy mosolyt váltani. Érdekes és egyben jó érzés volt, hogy a legtöbb gyerek, akiknek arcot festettem vagy tetoválást készítettem, azokhoz a szülőkhöz tartoznak, akikkel én voltam gyerek. Jól elszaladt az idő, de ez így rendben is van.

Az eddig megrendezett BNT-k közül talán kettőt hagytam ki. Mindegyik élmény volt, ahogy az idei is. A legnagyobb öröm nekem mégis az, hogy a gyerekeink is évről évre várják a tábort. Köszönöm, hogy ott lehettünk!

Pém Dalma